

Sygn. akt

3 Ds. 271.2016

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wlkp. - II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Kamil Jarocki

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Ławniczak

przy udziale Prokuratora Joanny Drohomireckiej-Lesiewicz

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2016 r. i 1 grudnia 2016 r.

sprawy:

S. B. (1) s. Z. i M. zd. P., urodzonego (...) w K.

oskarżonego o to, że:

I. W okresie od 16 stycznia 2014 roku do 25 lutego 2014 roku w S., gmina G., powiat (...), województwo (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, doprowadził T. U. prowadząc działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowo Usługowa (...) w miejscowości O., do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci usług transportowych o łącznej wartości 215.231,10 zł, w ten sposób, że zawierając umowy na wykonanie usług transportowych wprowadził T. U. - właścicielkę w/w firmy, w błąd co do zamiaru wywiązania się z przyjętych na siebie zobowiązań i pomimo zrealizowanych usług i zapłaty otrzymanej od podmiotów zlecających mu bezpośrednio wykonanie transportu, nie wywiązał się z umowy z pokrzywdzoną, to jest nie dokonał zapłaty za usługi opisane w wystawionych przez pokrzywdzoną fakturach VAT:

1. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-16 na kwotę 4499,00 zł przy czym pozostała do spłaty 3392,12 zł
2. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-14 na kwotę 4392,19 zł przy czym pozostała do spłaty 685,13 zł
3. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-18 na kwotę 4507,88 zł
4. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-22 na kwotę 4450,12 zł
5. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-23 na kwotę 5634,84 zł przy czym pozostała do spłaty 634,12 zł
6. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-23 na kwotę 5481,16 zł
7. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-23 na kwotę 5225,03 zł
8. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-23 na kwotę 6249,54 zł
9. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-24 na kwotę 4354,20 zł
10. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-24 na kwotę 4408,80 zł
11. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-24 na kwotę 3843,97 zł

12. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-24 na kwotę 4764,00 zł przy czym pozostała do spłaty 3964,00 zł
13. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-24 na kwotę 3017,89 zł
14. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-24 na kwotę 5217,38 zł
15. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-24 na kwotę 4345,93 zł
16. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-24 na kwotę 4356,50 zł
17. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-24 na kwotę 4356,50 zł
18. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-28 na kwotę 1353,00 zł
19. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-31 na kwotę 4429,27 zł
20. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-31 na kwotę 5210,90 zł
21. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-07 na kwotę 5667,31 zł
22. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-07 na kwotę 5203,63 zł
23. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-07 na kwotę 4975,89 zł
24. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-07 na kwotę 5316,37 zł
25. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-07 na kwotę 5546,05 zł
26. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-07 na kwotę 4429,57 zł
27. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 4353,90 zł
28. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-07 na kwotę 4946,01 zł
29. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-07 na kwotę 4430,80 zł
30. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 4427,95 zł
31. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 4327,77 zł
32. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 4377,77 zł
33. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 4379,29 zł
34. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 4946,01 zł
35. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 4430,80 zł
36. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 1762,29 zł
37. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 4585,37 zł
38. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 5409,71 zł
39. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 3864,08 zł
40. faktura (...) nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 2073,29 zł

41. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-11 na kwotę 2342,69 zł
42. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 2342,69 zł
43. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 2009,32 zł
44. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 4379,29 zł
45. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 3501,17 zł
46. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 2522,90 zł
47. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-14 na kwotę 4369,98 zł
48. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-14 na kwotę 2316,95 zł
49. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-20 na kwotę 3697,55 zł
50. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-20 na kwotę 3677,90 zł
51. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-21 na kwotę 3670,81 zł
52. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-21 na kwotę 3682,68 zł
53. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-21 na kwotę 3682,68 zł
54. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-25 na kwotę 4097,18 zł

czym działał na szkodę T. U., wyrządzając jej szkodę o łącznej wysokości 215.231,10 zł

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

II. W okresie od 22 stycznia 2014 roku do 15 kwietnia 2014r. w S., gmina G., powiat (...), województwo (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, doprowadził M. K. (1) prowadząc działalność gospodarczą pod firmą Usługi (...) w miejscowości R., do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci usług transportowych o łącznej wartości 42.808,09 zł, w ten sposób, że zawierając umowy na wykonanie usług transportowych wprowadził M. K. (1) właścicielkę w/w firmy w błąd co do zamiaru wywiązania się z przyjętych na siebie zobowiązań i pomimo zrealizowanych usług i zapłaty otrzymanej od podmiotów zlecających mu bezpośrednio wykonanie transportu, nie wywiązał się z umowy z pokrzywdzoną, to jest nie dokonał zapłaty za usługi opisane w wystawionych przez pokrzywdzoną fakturach VAT:

1. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-22 na kwotę 4712,77 zł
2. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-17 na kwotę 3780,06 zł przy czym pozostało do spłaty 1492,83zł
3. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-26 na kwotę 5474,31 zł przy czym pozostała do spłaty 474,31 zł
4. faktura VAT (...) z dnia 2014-02-26 na kwotę 4962,69zł
5. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-03-25 na kwotę 3357,10 zł
6. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-03-26 na kwotę 5670,4 2zł
7. faktura (...) nr (...) z dnia 2014-03-31 na kwotę 5023,74 zł
8. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-09 na kwotę 4870,78zł

9. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-01 na kwotę 3796,71 zł

10. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-15 na kwotę 5045,20 zł

11. faktura VAT (...) z dnia 2014-05-13 na kwotę 3701,54 zł przy czym po uwzględnieniu wpłaty 300 zł z października 2015r pozostało do spłaty 3401,54 zł

czym działał na szkodę M. K. (2), wyrządzając jej szkodę o łącznej wysokości 42.808,09zł

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12kk

III. W okresie od 04 marca 2014 roku do 18 kwietnia 2014r w S., gmina G., powiat (...), województwo (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, doprowadził T. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Usługi (...) z/s R. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci usług transportowych o łącznej wartości 39.047,26 zł, w ten sposób, że zawierając umowy na wykonanie usług transportowych wprowadził T. B. właściciela w/w firmy w błąd co do zamiaru wywiązania się z przyjętych na siebie zobowiązań i pomimo zrealizowanych usług i zapłaty otrzymanej od podmiotów zlecających mu bezpośrednio wykonanie transportu, nie wywiązał się z umowy z pokrzywdzonym, to jest nie dokonał zapłaty za usługi opisane w wystawionych przez pokrzywdzonego fakturach VAT:

1. faktura (...) nr (...) z dnia 2014-03-04 na kwotę 4492,07zł

2. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-03-07 na kwotę 4460,29zł

3. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-03-26 na kwotę 5164,77zł

4. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-02 na kwotę 5061,47zł

5. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-17 na kwotę 5156,78zł

6. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-18 na kwotę 5678,27zł

7. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-18 na kwotę 4645,86 zł

8. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-18 na kwotę 4387,75 zł

czym działał na szkodę T. B., wyrządzając mu szkodę o łącznej wysokości 39.047,26zł

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

IV. W okresie od 04 kwietnia 2014 roku do 06 czerwca 2014 roku w S., gmina G., powiat (...), województwo (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, doprowadził K. J. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) J. K. (1) z/s w Z. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci usług transportowych o łącznej wartości 24.985,97zł, w ten sposób, że zawierając umowy na wykonanie usług transportowych wprowadził K. J. - właściciela w/w firmy, w błąd co do zamiaru wywiązania się z przyjętych na siebie zobowiązań i pomimo zrealizowanych usług i zapłaty otrzymanej od podmiotów zlecających mu bezpośrednio wykonanie transportu, nie wywiązał się z umowy z pokrzywdzonym to jest nie dokonał zapłaty za usługi opisane w wystawionych przez pokrzywdzonego fakturach VAT:

1. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-04 na kwotę 5123,81 zł

2. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-09 na kwotę 4357,13zł

3. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-22 na kwotę 3086,3 zł

4. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-05-05 na kwotę 3253,81 zł
5. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-05-26 na kwotę 5362,82 zł
6. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-06-06 na kwotę 3802,09 zł

czym działał na szkodę K. J., wyrządzając mu szkodę o łącznej wysokości 24.985,97zł

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

V. W okresie od 25 marca 2014 roku do 08 kwietnia 2014 r. w S., gmina G., powiat (...), województwo (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, doprowadził H. M. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Agencję Handlową (...) z/s w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci usług transportowych o łącznej wartości 17.120,45 zł, w ten sposób, że zawierając umowy na wykonanie usług transportowych wprowadził H. M. właściciela w/w firmy w błąd co do zamiaru wywiązania się z przyjętych na siebie zobowiązań i pomimo zrealizowanych usług i zapłaty otrzymanej od podmiotów zlecających mu bezpośrednio wykonanie transportu, nie wywiązał się z umowy z pokrzywdzonym to jest nie dokonał zapłaty za usługi opisane w wystawionych przez pokrzywdzonego fakturach VAT:

1. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-07 na kwotę 4355,25 zł przy czym pozostała do spłaty 1879,02 zł
2. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-07 na kwotę 4355,25zł
3. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-08 na kwotę 5186,34 zł
4. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-08 na kwotę 5699,84zł

czym działał na szkodę H. M., wyrządzając mu szkodę o łącznej wysokości 17.120,45zł

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

VI. W okresie od 28 marca 2014 roku do 31 marca 2014 roku w S., gmina G., powiat (...), województwo (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, doprowadził J. K. (2) prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) z/s w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci usług transportowych o łącznej wartości 7.747,16 zł, w ten sposób, że zawierając umowy na wykonanie usług transportowych wprowadził J. K. (2) właściciela w/w firmy w błąd, co do zamiaru wywiązania się z przyjętych na siebie zobowiązań i pomimo zrealizowanych usług i zapłaty otrzymanej od podmiotów zlecających mu bezpośrednio wykonanie transportu, nie wywiązał się z umowy z pokrzywdzonym to jest nie dokonał zapłaty za usługi opisane w wystawionych przez pokrzywdzonego fakturach VAT.

1. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-03-28 na kwotę 3873,58zł
2. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-03-31 na kwotę 3873,58
3. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-02 na kwotę 4880,23zł
4. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-08 na kwotę 4878,25zł

czym działał na szkodę (...) w W., wyrządzając jej szkodę o łącznej wysokości 9.758,48zł

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

VII. W okresie od 02 kwietnia 2014 roku do 08 kwietnia 2014 roku w S., gmina G., powiat (...), województwo (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, doprowadził (...) w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci usług transportowych o

łącznej wartości 9.758,48zł, w ten sposób, że zawierając umowy na wykonanie usług transportowych wprowadził przedstawiciela w/w spółki w błąd co do zamiaru wywiązania się z przyjętych na siebie zobowiązań i pomimo zrealizowanych usług i zapłaty otrzymanej od podmiotów zlecających mu bezpośrednio wykonanie transportu, nie wywiązał się z umowy z pokrzywdzoną to jest nie dokonał zapłaty za usługi opisane w wystawionych przez pokrzywdzoną fakturach VAT:

1.1. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-02 na kwotę 4880,23 zł

2. 2. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-08 na kwotę 4878,25 zł

3. czym działał na szkodę (...) w W., wyrządzając jej szkodę o łącznej wysokości 9.758,48 zł

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k

I. Oskarżonego S. B. (1) uznaje za winnego zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku z tą zmianą, że ustala, że oskarżony dokonał go w O. (...), a wartość szkody była znaczna i kwalifikując ten czyn jako występki z art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 12 kk według stanu prawnego obowiązującego do dnia 30 czerwca 2015 roku, za to na podstawie art. 294§1 kk w zw. z art. 286§1 kk oraz art. 33§2 kk według stanu prawnego obowiązującego do dnia 30 czerwca 2015 roku wymierza mu kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł (dwadzieścia złotych).

II. Oskarżonego S. B. (1) uznaje za winnego zarzucanych mu czynów, opisanych w punktach II - VII części wstępnej wyroku z tymi zmianami, że ustala, że oskarżony czynów II i III dokonał w R., czynu IV dokonał w Z., czynu V dokonał w K., czynu VI dokonał w K., a czynu VII dokonał w W. i kwalifikując te czyny jako ciąg występków z art. 286§1 kk w zw. z art. 12 kk według stanu prawnego obowiązującego do dnia 30 czerwca 2015 roku, za to na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 91§1 kk oraz art. 33§2 kk według stanu prawnego obowiązującego do dnia 30 czerwca 2015 roku wymierza mu kary roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł (dwadzieścia złotych).

III. Na podstawie art. 91§2 kk i art. 86§1 i 2 kk według stanu prawnego obowiązującego do dnia 30 czerwca 2015 roku orzeczone wobec oskarżonego S. B. (1) kary łączy i wymierza mu kary łączne 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł (dwadzieścia złotych).

IV. Na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 pkt 1 kk według stanu prawnego obowiązującego do dnia 30 czerwca 2015 roku wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat.

V. Na podstawie art. 72§2 kk według stanu prawnego obowiązującego do dnia 30 czerwca 2015 roku orzeka wobec oskarżonego S. B. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę:

- na rzecz H. M. kwoty 17.120,45 zł (siedemnaście tysięcy sto dwadzieścia złotych 45/100),

- na rzecz (...) w W. kwoty 9.758,48 zł (dziewięć tysięcy siedemset pięćdziesiąt osiem złotych 48/100)

w terminie 3 lat od uprawomocnienia się wyroku.

VI. Na podstawie art. 72§1 pkt 8 kk według stanu prawnego obowiązującego do dnia 30 czerwca 2015 roku zobowiązuje oskarżonego S. B. (1) do wykonania w terminie 3 lat od uprawomocnienia się wyroku prawomocnych orzeczeń sądów cywilnych wydanych na rzecz pokrzywdzonych T. U., M. K. (1), T. B., K. J. i J. K. (2) w sprawach: (...) Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp., (...) Sądu Rejonowego w Koninie, (...) Sądu Rejonowego w Kaliszu, (...) Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi i (...) Sądu Rejonowego w Koninie.

VII. Zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej T. U. kwotę 1771,20 zł (tysiąc siedemset siedemdziesiąt jeden złotych 20/100) tytułem zwrotu wydatków na zastępstwo procesowe.

VIII. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym wymierza mu opłatę w kwocie 1200 zł.

SSO Kamil Jarock

Sygn. akt II K 78/16

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony S. B. (1) od czerwca 2010 roku prowadził działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Usługowa (...) w S. gmina G., powiat (...). Przedmiotem jego działalności było agencyjne wykonywanie transportu. W ramach tej działalności współpracował z podmiotami związanymi z J. S. – Firmą (...) w Ś. i Firmą (...) w Ś.. Podmioty te zlecały oskarżonemu transporty, głównie do Niemiec. Oskarżony nie wykonywał ich osobiście, a zlecał podwykonawcom – firmom transportowym. W ten sposób wykonywał usługę transportową, za którą otrzymywał zapłatę od zleceniodawcy, sam zaś płacił podwykonawcom. Na jednym kursie oskarżony zarabiał 5 – 30 euro. Potrzebował około 100 kursów miesięcznie, żeby uzyskać dochód umożliwiający mu spłatę zaciągniętych kredytów i bieżącą egzystencję. W pewnym momencie oskarżony mimo otrzymywania zapłaty za wykonane transporty przestał płacić podwykonawcom. Ciężył na nim kredyt w wysokości 200.000 zł na podstawie umowy z 26 listopada 2012r. z (...)Bank w W., zabezpieczony hipoteką na nieruchomości, nadto od lutego 2012r. utrzymywał ujemne saldo w wysokości co najmniej 100.000 zł na rachunku bankowym prowadzonym dla niego przez Bank (...) SA. Saldo to w dniu 3 stycznia 2014r. wynosiło minus 103.411,71 zł, a w lutym, marcu i kwietniu minus 140.000 zł – 150.000 zł. Otrzymywaną od zleceniodawcy zapłatę przeznaczał na własne potrzeby, przy czym zlecając podwykonawcom wykonanie zleconych mu transportów wiedział już, że im nie zapłaci umówionej kwoty w deklarowanym – umówionym terminie. Niekiedy płacił część należności, jednak w przeważającej części przypadków w ogóle nie płacił.

Działając w wyżej opisany sposób w okresie od 16 stycznia 2014 roku do 25 lutego 2014 roku w doprowadził T. U. prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowo Usługowa (...) w miejscowości O., do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci usług transportowych o łącznej wartości 215.231,10 zł, nie dokonując zapłaty za usługi opisane w wystawionych przez pokrzywdzoną fakturach VAT:

55. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-16 na kwotę 4499,00 zł, przy czym oskarżony nie zapłacił kwoty 3392,12 zł
56. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-14 na kwotę 4392,19 zł przy czym oskarżony nie zapłacił kwoty 685,13 zł
57. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-18 na kwotę 4507,88 zł
58. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-22 na kwotę 4450,12 zł
59. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-23 na kwotę 5634,84 zł przy czym oskarżony nie zapłacił kwoty 634,12 zł
60. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-23 na kwotę 5481,16 zł
61. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-23 na kwotę 5225,03 zł
62. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-23 na kwotę 6249,54 zł
63. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-24 na kwotę 4354,20 zł
64. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-24 na kwotę 4408,80 zł

65. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-24 na kwotę 3843,97 zł
66. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-24 na kwotę 4764,00 zł przy czym oskarżony nie zapłacił kwoty 3964,00 zł
67. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-24 na kwotę 3017,89 zł
68. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-24 na kwotę 5217,38 zł
69. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-24 na kwotę 4345,93 zł
70. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-24 na kwotę 4356,50 zł
71. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-24 na kwotę 4356,50 zł
72. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-28 na kwotę 1353,00 zł
73. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-31 na kwotę 4429,27 zł
74. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-31 na kwotę 5210,90 zł
75. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-07 na kwotę 5667,31 zł
76. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-07 na kwotę 5203,63 zł
77. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-07 na kwotę 4975,89 zł
78. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-07 na kwotę 5316,37 zł
79. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-07 na kwotę 5546,05 zł
80. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-07 na kwotę 4429,57 zł
81. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 4353,90 zł
82. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-07 na kwotę 4946,01 zł
83. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-07 na kwotę 4430,80 zł
84. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 4427,95 zł
85. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 4327,77 zł
86. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 4377,77 zł
87. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 4379,29 zł
88. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 4946,01 zł
89. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 4430,80 zł
90. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 1762,29 zł
91. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 4585,37 zł
92. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 5409,71 zł
93. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 3864,08 zł

94. faktura (...) nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 2073,29 zł
95. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-11 na kwotę 2342,69 zł
96. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 2342,69 zł
97. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 2009,32 zł
98. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 4379,29 zł
99. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 3501,17 zł
100. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-10 na kwotę 2522,90 zł
101. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-14 na kwotę 4369,98 zł
102. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-14 na kwotę 2316,95 zł
103. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-20 na kwotę 3697,55 zł
104. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-20 na kwotę 3677,90 zł
105. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-21 na kwotę 3670,81 zł
106. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-21 na kwotę 3682,68 zł
107. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-21 na kwotę 3682,68 zł
108. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-25 na kwotę 4097,18 zł.

W okresie od 22 stycznia 2014 roku do 15 kwietnia 2014r. w doprowadził M. K. (1) prowadząc działalność gospodarczą pod firmą Usługi (...) w miejscowości R., do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci usług transportowych o łącznej wartości 42.808,09 zł, nie dokonując zapłaty za usługi opisane w wystawionych przez pokrzywdzoną fakturach VAT:

1. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-01-22 na kwotę 4712,77 zł
2. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-17 na kwotę 3780,06 zł przy czym nie zapłacił kwoty 1492,83zł
3. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-02-26 na kwotę 5474,31 zł przy czym nie zapłacił kwoty 474,31 zł
4. faktura VAT (...) z dnia 2014-02-26 na kwotę 4962,69zł
5. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-03-25 na kwotę 3357,10 zł
6. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-03-26 na kwotę 5670,4 2zł
7. faktura (...) nr (...) z dnia 2014-03-31 na kwotę 5023,74 zł
8. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-09 na kwotę 4870,78zł
9. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-01 na kwotę 3796,71 zł
10. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-15 na kwotę 5045,20 zł
11. faktura VAT (...) z dnia 2014-05-13 na kwotę 3701,54 zł przy czym nie zapłacił kwoty 3401,54 zł.

W okresie od 4 marca 2014 roku do 18 kwietnia 2014 roku doprowadził T. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Usługi (...) z/s w R. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci usług transportowych o łącznej wartości 39.047,26 zł, nie płacąc za usługi opisane w wystawionych przez pokrzywdzonego fakturach VAT:

9. faktura (...) nr (...) z dnia 2014-03-04 na kwotę 4492,07zł
10. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-03-07 na kwotę 4460,29zł
11. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-03-26 na kwotę 5164,77zł
12. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-02 na kwotę 5061,47zł
13. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-17 na kwotę 5156,78zł
14. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-18 na kwotę 5678,27zł
15. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-18 na kwotę 4645,86 zł
16. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-18 na kwotę 4387,75 zł.

W okresie od 4 kwietnia 2014 roku do 6 czerwca 2014 roku doprowadził K. J. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) J. K. (1) z/s w Z. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci usług transportowych o łącznej wartości 24.985,97zł, nie płacąc za usługi opisane w wystawionych przez pokrzywdzonego fakturach VAT:

7. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-04 na kwotę 5123,81 zł
8. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-09 na kwotę 4357,13zł
9. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-22 na kwotę (...),3 zł
10. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-05-05 na kwotę 3253,81 zł
11. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-05-26 na kwotę 5362,82 zł
12. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-06-06 na kwotę 3802,09 zł.

W okresie od 25 marca 2014 roku do 8 kwietnia 2014 r. doprowadził H. M. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Agencję Handlową (...) z/s w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci usług transportowych o łącznej wartości 17.120,45 zł, nie płacąc za usługi opisane w wystawionych przez pokrzywdzonego fakturach VAT:

5. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-07 na kwotę 4355,25 zł przy czym nie zapłacił kwoty 1879,02 zł
6. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-07 na kwotę 4355,25zł
7. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-08 na kwotę 5186,34 zł
8. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-08 na kwotę 5699,84zł.

W okresie od 28 marca 2014 roku do 31 marca 2014 roku doprowadził J. K. (2) prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) z/s w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci usług transportowych o łącznej wartości 7.747,16 zł, nie płacąc za usługi opisane w wystawionych przez pokrzywdzonego fakturach VAT:

5. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-03-28 na kwotę 3873,58zł
6. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-03-31 na kwotę 3873,58

7. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-02 na kwotę 4880,23zł

8. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-08 na kwotę 4878,25zł.

W okresie od 2 kwietnia 2014 roku do 8 kwietnia 2014 roku doprowadził(...) w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci usług transportowych o łącznej wartości 9.758,48zł, nie płacąc za usługi opisane w wystawionych przez pokrzywdzoną fakturach VAT:

1. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-02 na kwotę 4880,23 zł

2. faktura VAT nr (...) z dnia 2014-04-08 na kwotę 4878,25 zł.

Część pokrzywdzonych wystąpiła na drogę sądową w postępowaniu cywilnym w celu dochodzenia roszczeń i uzyskała orzeczenia zasądzające na ich rzecz od oskarżonego dochodzone kwoty. Są to T. U., M. K. (1), T. B., K. J. i J. K. (2), którzy uzyskali orzeczenia w sprawach: (...) Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp., (...) Sądu Rejonowego w Koninie, (...) Sądu Rejonowego w Kaliszu, (...) Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi i (...) Sądu Rejonowego w Koninie. H. M. ani (...) w W. nie uzyskali tytułu egzekucyjnego, nie starali się o to.

Oskarżony po dokonaniu wyłudzenia, na usilne prośby pokrzywdzonej zapłacił jej z wyżej wymienionej kwoty niewielkie sumy stanowiące nikłą część należności. T. U. wskutek opisanego wyżej działania oskarżonego sama popadła w długi i zakończyła działalność gospodarczą. Oskarżony tak wobec niej, jak i wobec innych pokrzywdzonych deklarował, że zapłaci wymagane kwoty, lecz nie ma pieniędzy. Przeniósł się do Anglii, gdzie obecnie pracuje.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego S. B. (1) - k. 762-767, 926-930 w zw. z k. 1189

- zeznania świadka T. U. - k. 1189-1192, k. 555-558, 572-574, 579

- zeznania świadka J. K. (2) - k. 1192

- zeznania świadka M. K. (1) - k. 1193, k. 692, 832

- zeznania świadka T. B. - k. 1194, k. 697

- zeznania świadka T. A. - k. 1194-1195

- zeznania świadka K. S. - k. 611-612 (807-808) w zw. z k. 1196

- zeznania świadka J. S. - k. 614-615 (805-806) w zw. z k. 1196

- zeznania świadka K. B. - k. 770 w zw. z k. 1196

- zeznania świadka D. M. - k. 1226, k. 847

- zeznania świadka S. P. - k. 617-618 (809-810) w zw. z k. 1227

- zeznania świadka H. M. - k. 591, 731 w zw. z k. 1227

- zeznania świadka K. J. - k. 634-635 w zw. z k. 1227

- informacja z (...) dot. S. B. - k. 8

- wydruk księgi wieczystej Kw nr (...) – k. 14-30

- korespondencja e-mailowa między T. U. a oskarżonym - k. 48-52
- informacje od komorników dot. oskarżonego – k. 54-65
- informacje US dot. S. B. – k. 67-81, 522-551
- kopie z akt postępowań cywilnych z powództw T. U. – k. 82-416
- kopie dokumentacji dot. współpracy T. U. i oskarżonego – k. 419-521
- historia operacji na rachunku bankowym T. U. – k. 601-602
- historia operacji na rachunkach bankowych oskarżonego – k. 604-606, 786, 787
- dokumentacja dot. współpracy między K. J. a oskarżonym – k. 638-690
- dokumentacja dot. współpracy między T. B. a oskarżonym – k. 702-707, 772-780
- dokumentacja dot. współpracy między M. K. (1) a oskarżonym – k. 708-717, 723-729
- dokumentacja dot. współpracy między H. M. a oskarżonym – k. 732-747
- wydruki z aplikacji REGON dot. Firmy (...) i syn – K. S. – k. 812-813
- wyciąg KRS dla (...) sp. z o.o. – k. 814
- dokumentacja dot. współpracy między J. K. (2) a oskarżonym – k. 818-828, 944-945
- dokumentacja dot. współpracy między (...) a oskarżonym – k. 851-905, 912-925, 933
- kopie z akt sprawy z powództwa J. K. – k. 946-970
- kopie z akt sprawy M. K. – k. 971-1011
- zestawienie faktur T. U. – załącznik (teczka)

S. B. (1) ma 42 lata, ma wykształcenie wyższe, z zawodu jest logistyką. Jest rozwiedziony, żyje w konkubinacie. Ma trójkę dzieci w wieku 10, 11 lat i rok. Mieszka w Anglii, jest zatrudniony jako pomoc kuchenna w pizzerii, zarabia 4500 – 5000 zł miesięcznie, posiada dom jednorodzinny w S. obciążony hipoteką, do którego skierowana jest egzekucja. W roku 2014 oskarżony dla celów podatkowych wykazał zerowy dochód. Nie był karany.

Dowody:

- dane personalne – k. 762-763
- dane o karalności – k. 758, 801, 1147
- informacja o dochodach – k. 1012-1013

Oskarżony S. B. (1) w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do zarzuconych mu czynów i złożył wyjaśnienia, w tym odnoszące się do kontraktów zawartych z pokrzywdzonymi i przyczyn braku zapłaty. Złożył deklarację, że naprawi szkodę. W rozprawie nie brał udziału, zawiadomiony osobiście.

Sąd zważył, co następuje :

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów, z których wszystkim dał wiarę w całości. Sąd dał także wiarę wyjaśnieniom oskarżonego. Nie ma podstaw do kwestionowania wiarygodności któregokolwiek dowodu, w tym wyjaśnień oskarżonego, który przyznał się do zarzuconych mu czynów i podane przez niego okoliczności nie są sprzeczne z innymi dowodami ani zasadami prawidłowego rozumowania, ani ze wskazaniami wiedzy czy doświadczenia życiowego. Dowody są komplementarne, spójne i niesprzeczne z powołanymi wyżej zasadami i wskazaniami. Znaczną część materiału dowodowego stanowią dokumenty, w tym zlecenia i wystawione faktury, a także kopie orzeczeń sądów cywilnych. Nie ma żadnych podstaw do tego, by odmawiać im wiarygodności, żadna ze stron ich nie kwestionowała, a i Sąd z urzędu nie dostrzega przyczyn ewentualnej odmowy im wiary. Warto zauważyć, że oskarżony nie zaprzeczał tym dowodom, w tym zeznaniom świadków i potwierdzał wszystkie okoliczności faktyczne stanowiące kanwę przedstawionych mu zarzutów. Z ustalonych okoliczności faktycznych wyłania się obraz podobnych zachowań podjętych w stosunkowo krótkim okresie, znamienych takim samym zamiarem i takim samym sposobem postępowania. Dlatego wobec nieobecności niektórych świadków Sąd za zgodą stron poprzestał na ujawnieniu ich zeznań bez bezpośredniego przesłuchania, które nie było konieczne w obliczu zaprezentowanej postawy oskarżonego przyznającego się do winy. Pozostałe dowody niewymienione wyżej okazały się nieistotne dla rozstrzygnięcia.

Z wymienionych wyżej dowodów, w tym wyjaśnień oskarżonego wynika jednoznacznie, że dopuścił się on czynów zabronionych opisanych w wyroku.

Każdym z opisanych w wyroku zachowań polegającym na zawarciu umów o wykonanie usług bez zamiaru zapłaty w umówionym terminie umówionej kwoty oskarżony wyczerpał ustawowe znamiona typu czynu zabronionego określonego w art. 286§1 kk. Zamawiając usługę transportową i za nią nie płacąc dopuścił się wprowadzenia w błąd kontrahentów co do zamiaru zapłaty. Zachowanie oskarżonego wywołało u kontrahentów przekonanie, że oskarżony wywiąże się z umów, zwłaszcza że w przypadku części pokrzywdzonych już wcześniej zawierał z nimi podobne transakcje i płacił. Jednak później zmienił swoje nastawienie, ponieważ brakowało mu pieniędzy na inne wydatki (jak chociażby obsługa kredytu). Wówczas nie poinformował swoich kontrahentów o zamiarze niezapłacenia im za zamawiane usługi po ich wykonaniu, mimo że wiedział, że nie zapłaci i to planował. Przypisanie przestępstwa z art. 286§1 kk wiąże się z wykazaniem, że sprawca obejmował swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim kierunkowym wprowadzenie w błąd innej osoby oraz to, że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Czynność wykonawcza w przypadku przestępstwa oszustwa jest złożonym działaniem lub zaniechaniem, którego celem jest doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym lub cudzym. Stanowisko orzecznictwa wskazuje, że konstrukcja oszustwa poprzez wykorzystanie znamienia „doprowadza” jako charakteryzującego właściwą czynność sprawczą, która realizowana być może przez wprowadzenie w błąd, wyzyskanie błędu lub wyzyskanie niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania, zakłada istnienie związku przyczynowego między zachowaniem sprawcy a zachowaniem pokrzywdzonego i rezultatem w postaci niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez tego ostatniego. Zatem na gruncie niniejszej sprawy, elementem wprowadzenia w błąd co do zamiaru zapłaty za wykonanie umów przez pokrzywdzonych było działanie oskarżonego, który przerzucił ryzyko niepowodzenia gospodarczego przedsięwzięcia na kontrahenta, przed którym owo ryzyko zataił. Wynika to jasno z wyjaśnień oskarżonego, który twierdził, że aby sprostać koniecznym zobowiązaniom, musiałby mieć 100 transportów [miesięcznie]. W czasie popełnienia przypisanych mu czynów oskarżony już wiedział, że nie zapłaci kontrahentom, na rachunku bankowym miał debet sięgający w tym okresie od 100.000 zł do 150.000 zł. Skoro sam otrzymywał zapłatę za wykonane usługi, to niepłacenie przez niego podwykonawcom należy zakwalifikować jako oszustwo. Oskarżony jeszcze przed zawarciem wskazanych umów z pokrzywdzonymi miał długi, które niweczyły jego płynność finansową i uniemożliwiały zapłatę za wykonane przez pokrzywdzonych usługi transportowe. Wówczas to, jeszcze przed zawarciem stosownych umów z pokrzywdzonymi oskarżony wiedział, bacząc na swoją sytuację finansową, że nie zapłaci za wykonane usługi w terminie, a ewentualnie dopiero wtedy, gdy jego działalność będzie przynosić większe zyski. Przy tym podkreślić należy, iż oskarżony nie powiadomił żadnego z pokrzywdzonych o swojej rzeczywistej sytuacji finansowej, a w konsekwencji o istniejącym ryzyku niepowodzenia gospodarczego przedsięwzięcia, to jest braku zapłaty za usługę. Pokrzywdzeni więc nie mieli możliwości zdecydowania, czy rozpocząć, względnie kontynuować współpracę z oskarżonym i podjąć zlecenia podwykonawcze. Tej konstatacji nie zmienia

fakt, że oskarżony zapłacił pewne kwoty na pokrycie w części niektórych faktur. Wpłaty tych nie można traktować jako zachowania świadczące o zamiarze zapłaty całości należnego podwykonawcom wynagrodzenia. W ocenie Sądu, były to działania pozorujące brak zamiaru. Dokonując tych wpłat na niewielkie w istocie kwoty w stosunku do całości należności oskarżony wiedział, że całej należnej kwoty nie zapłaci w terminie i nie zamierzał tego uczynić. W związku z powyższym należało uznać, że celowo oskarżony wprowadził w błąd pokrzywdzonych co do zamiaru zapłaty całości wynagrodzenia za wykonane usługi transportowe w uzgodnionym terminie. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19.07.2006r., sygn. akt III KK 19/06 wyjaśnił, że wykonanie umówionej usługi przewozu towarów, za które w uzgodnionym terminie nie została uiszczona zapłata ustalona przez strony umowy, może stanowić niekorzystne rozporządzenie mieniem w rozumieniu art. 286 § 1 k.k. Z kolei Sąd Apelacyjny w Rzeszowie w wyroku z dnia 23.08.2012r., sygn. akt. II AKa 74/12 uznał, że znamiona oszustwa wypełnia działanie sprawcy, który składa zamówienie na dostarczenie towaru/wykonanie usługi, za które płatność ma nastąpić w uzgodnionym, odroczonym terminie, jeżeli złożeniu zamówienia towarzyszy powzięty z góry zamiar niedotrzymania uzgodnionego terminu zapłaty i odłożenia go na czas bliżej nieokreślony oraz uzależnienia zapłaty od ewentualnego powodzenia określonych inwestycji dokonanych w przyszłości. Tak właśnie zachował się oskarżony – zamówił wykonanie usług u pokrzywdzonych nie mając zamiaru zapłacić za wszystkie wykonane transporty w uzgodnionym terminie, przyjął te usługi, po czym nie zapłacił za znacząco większą jej część.

Oceny zachowania oskarżonego wobec pokrzywdzonej T. U. nie zmienia okoliczność, że w późniejszym czasie S. B. (1) zapłacił kilka razy niewielkie kwoty na poczet należności wynikających z wystawionych przez pokrzywdzoną faktur. Kwoty te nawet nie pokryły wydatków związanych z dochodzeniem roszczeń, nadto zachowanie takie po dokonaniu czynu może zostać zakwalifikowane co najwyżej jako częściowe naprawienie szkody (choć w tym przypadku ma to charakter iście symboliczny), a w żadnym razie nie uchyla zamiaru oszustwa.

Zachowaniem opisanym w punkcie I części wstępnej wyroku oskarżony wyczerpał ustawowe znamiona typu czynu zabronionego określonego w art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 12 kk. Wartość szkody Sąd ustalił na podstawie dokumentów, w szczególności finansowych – faktur wystawionych przez T. U., a także zeznań pokrzywdzonej i orzeczeń sądów cywilnych wydanych na jej rzecz. Przy tym podnieść należy, iż wartość szkody sięgnęła znacznej wysokości. Zgodnie z art. 115 § 5 kk mieniem znacznej wartości jest mienie, którego wartość w czasie popełnienia czynu zabronionego przekracza 200 000 złotych. Nie ulega wątpliwości, iż w chwili popełnienia przez oskarżonego przypisanego mu w punkcie I części dyspozytywnej wyroku czynu, wysokość szkody wynosiła ponad 200 000 zł.

W odniesieniu do poszczególnych czynów Sąd przyjął kwalifikację z art. 12 kk (czyn ciągły), albowiem oskarżony z każdym z pokrzywdzonych zawarł po kilka (co najmniej dwie) umów o usługi transportowe i przyjmował wykonywane usługi i trwało to przez pewien czas, a po ich wykonaniu za większą część z nich nie zapłacił, działał zatem w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu. O zamiarze powziętym z góry świadczy funkcjonalny związek między zawartymi w krótkim czasie umowami a przyjmowanymi od pokrzywdzonych usługami.

Czyny opisane w punktach II – VII części wstępnej wyroku stanowią ciąg przestępstw, albowiem zostały popełnione w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu i wyczerpują ustawowe znamiona typu czynu zabronionego przewidzianego w tym samym przepisie.

Biorąc pod uwagę istotne zmiany w Kodeksie karnym wprowadzone przez nowelizację tej ustawy z dniem 1 lipca 2015r., czyli po popełnieniu przez oskarżonego S. B. przypisanych mu czynów, w szczególności ograniczenie możliwości stosowania środków probacyjnych do kar pozbawienia wolności nieprzekraczających roku oraz zwiększenie rygorów związanych z przebiegiem próby (vide art. 72§1 kk), należy uznać, że przepisy Kodeksu karnego obowiązujące wcześniej, to jest w datach czynów, są względniejsze dla sprawcy. Względniejszy charakter przepisów obowiązujących do dnia 30 czerwca 2015r. przejawia się także w odmiennym ukształtowaniu obowiązku naprawienia szkody. Według przepisów obowiązujących od dnia 1 lipca 2015r. obowiązek naprawienia szkody sąd może orzec a w pewnych wypadkach orzeka według przepisów prawa cywilnego. Co prawda nadal można orzec obowiązek naprawienia szkody w całości albo w części, wydaje się jednak, że zmienił się charakter tego środka i obecnie pełni on

już funkcję wyłącznie kompensacyjną, odrywa się zatem od indywidualizacji odpowiedzialności karnej, co znacznie zawęża możliwość orzeczenia go tylko w części (w zasadzie do przypadków, w których szkoda została częściowo naprawiona przed orzeczeniem). Ponadto w grę wchodzi zasądzenie odsetek za opóźnienie w spełnieniu roszczenia, co w przypadku wyrządzenia szkody w nominalnej kwocie pieniężnej sprowadza się w zasadzie do konieczności zasądzenia odsetek od dnia następującego po dniu wyrządzenia szkody. W niniejszej sprawie zachodzą warunki do orzeczenia obowiązku naprawienia szkody co do dwojga pokrzywdzonych. Gdyby stosować przepisy obecnie obowiązujące, należałoby nałożyć tenże obowiązek na oskarżonego wraz z odsetkami. Byłoby to rozwiązanie oczywiście niekorzystne dla oskarżonego w porównaniu ze skutkami zastosowania unormowań obowiązujących w tym zakresie przed 1 lipca 2015r. Z tych wszystkich względów Sąd zastosował wobec oskarżonego przepisy obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015r. jako względniejsze. Wiąże się z tym zakwalifikowanie przypisanych oskarżonemu czynów według stanu prawnego obowiązującego do dnia 30 czerwca 2015r.

Wina oskarżonego nie budzi wątpliwości. Oskarżony nie jest dotknięty upośledzeniem umysłowym ani chorobą psychiczną, miał w czasie czynów zachowaną zdolność do rozpoznania ich znaczenia i do pokierowania swoim zachowaniem. Mając możliwość zachowania się zgodnie z prawem, odrzucił obowiązujące normy postępowania i w tym tkwi źródło postawienia mu zarzutu.

Wymierzając oskarżonemu S. B. kary za przypisany mu występki i odrębnie przypisany mu ciąg przestępstw (które zostaną omówione łącznie ze względu na istotne podobieństwa i fakt, że zostały popełnione w takim samym zamiarze w takiej samej sytuacji życiowej oskarżonego i w podobny sposób) Sąd miał na względzie stopień społecznej szkodliwości tych czynów, stopień winy, sposób życia oskarżonego przed popełnieniem przestępstw oraz jego postawę, właściwości i warunki osobiste. Sąd uznał, że stopień społecznej szkodliwości każdego z przypisanych oskarżonemu czynów jest wysoki. Na taki stopień społecznej szkodliwości wpływa oczywiście wysokość szkody – w takim zakresie, w jakim nie przesądziła o zastosowaniu surowszej kwalifikacji. Swoim postępowaniem oskarżony wykroczył przeciwko powszechnie uznanym i akceptowanym normom postępowania i dobrom prawnie chronionym podstawowym dla prawidłowego funkcjonowania społeczeństwa. Zachowanie oskarżonego godziło bowiem w cudzą własność i pewność obrotu. Poszanowanie dla cudzej własności oraz zaufanie w obrocie prawnym należą do podstawowych elementów warunkujących prawidłowe funkcjonowanie społeczeństwa. Nadto są powszechnie znane i akceptowane jako fundament, na którym opiera się współdziałanie pomiędzy jednostkami i ich grupami, co ma bezpośredni wpływ na rozwój społeczny. Oskarżony przy popełnieniu przypisanych mu czynów osiągnął korzyści majątkowej, która nie była mu należna z punktu widzenia obowiązujących norm prawnych, nadużył przy tym zaufania kontrahentów.

Wysoki jest również stopień winy oskarżonego, który jako osoba dojrzała, o ukształtowanym charakterze zna obowiązujące normy postępowania i konsekwencje swoich czynów, w szczególności wiążące się z pokrzywdzeniem innego podmiotu, a jednak przedłożył osiągnięcie własnych celów ponad poszanowanie obowiązujących norm prawnych. Na korzyść oskarżonego przemawia fakt, iż nie był on dotychczas karany sędownie i jest to jego pierwszy konflikt z prawem, można zatem uznać, że jest to jedynie incydent w jego życiu, a nie przejaw ugruntowanej postawy odrzucającej obowiązujące normy postępowania. Za okoliczność łagodzącą nie sposób poczytać propozycji ugody, jaką oskarżony złożył pokrzywdzonej T. U., albowiem jego propozycja zmierza raczej do zabezpieczenia własnego interesu, a nie interesu pokrzywdzonej. Jako okoliczności łagodzące Sąd poczytał fakt, że oskarżony przyznał się do zarzucanych mu czynów i deklarował w czasie postępowania naprawienie szkody, co wskazuje na skruchę i gotowość poniesienia odpowiedzialności, w tym w wymiarze kompensacyjnym. Nie można jednak zapominać o skutkach, jakie oskarżony wywołał swoim zachowaniem w życiu pokrzywdzonej T. U., mianowicie takich, że T. U. z powodu braku zapłaty od oskarżonego sama popadła w długi i obecnie stoi na skraju bankructwa. Co prawda obecna jej sytuacja nie w pełni ma związek przyczynowo-skutkowy z zachowaniem oskarżonego, jednakże gdyby nie zachowanie oskarżonego, nie załamałaby się prowadzona przez nią od wielu lat działalność gospodarcza. Działanie oskarżonego było główną przyczyną popadnięcia w długi przez T. U., która jako uczciwa osoba w obliczu braku zapłaty zaciągnęła kredyt, by spłacić własnych kontrahentów. Jako okoliczność obciążającą sąd poczytał wielość bezprawnych zachowań składających się na przypisane oskarżonemu czyny, wielość ta świadczy bowiem dobitnie o petryfikacji przestępczego zamiaru. Biorąc pod uwagę wskazane wyżej okoliczności, Sąd wymierzył oskarżonemu

za występki przypisany mu w punkcie I części dyspozytywnej wyroku karę pozbawienia wolności w dwukrotnej wysokości dolnego ustawowego zagrożenia, a za ciąg przestępstw przypisany mu w punkcie II części dyspozytywnej wyroku karę pozbawienia wolności w trzykrotnej wysokości dolnego ustawowego zagrożenia. Ponieważ oskarżony w zakresie przypisanych mu przestępstw osiągnął korzyść majątkową, Sąd wymierzył mu kary grzywny. Grzywna jest konieczna dla uświadomienia oskarżonemu nieopłacalności popełniania przestępstw i ma trudną do przecenienia wartość wychowawczą i prewencyjną, zwłaszcza że Sąd przewidywał zastosowanie środka probacyjnego w odniesieniu do kary łącznej pozbawienia wolności. W takim układzie jedynie grzywna podlega efektywnemu wykonaniu i będzie stanowić realną dolegliwość konieczną dla osiągnięcia celów kary. Wymierzeniu grzywny nie stoi na przeszkodzie orzeczony środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody oraz środek probacyjny mający na celu to samo wobec osób, które już uzyskały tytuły egzekucyjne przeciwko oskarżonemu, o których to środkach Sąd wypowie się niżej. Kara grzywny i środek karny lub probacyjny - obowiązek naprawienia szkody mają nieco odmienne cele, choć częściowo zbieżne. Środek karny (lub probacyjny) oprócz funkcji wychowawczej i prewencyjnej pełni także funkcję kompensacyjną. Rzecz jednak w tym, że jego zastosowanie pozbawia jedynie sprawcę profitów osiągniętych z przestępstwa i nic ponadto. Tymczasem nie do zaakceptowania z aksjologicznego punktu widzenia byłaby sytuacja, w której sprawca przestępstwa ponosiłby jedynie ryzyko utraty owoców przestępstwa. Kara tak ukształtowana nie miałaby waloru sprawiedliwej ani nie spełniałaby funkcji wychowawczych, ani tym bardziej prewencyjnych. Dla spełnienia tych ostatnich funkcji sprawca musi ponieść dolegliwość wykraczającą ponad utratę łupów. Także każdy członek społeczeństwa musi mieć na względzie, że ryzyko odpowiedzialności karnej wiąże się nie tylko z utratą bezprawnie osiągniętego zysku, ale również z dolegliwością, w tym także finansową związaną z utratą części własnych środków. Określając wysokość stawki dziennej Sąd miał na względzie sytuację materialną i możliwości zarobkowe oskarżonego. Oskarżony pracuje i osiąga dochody przewyższające nieco średnią pensję w kraju.

W ocenie Sądu, wymierzone oskarżonemu kary odzwierciedlają należycie stopień społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów i nie przekraczają stopnia winy. Orzeczone kary są konieczne, ale i wystarczające dla uświadomienia oskarżonemu wagi naruszonych norm prawnych. Spełnią stawiane im cele i zadania w zakresie tzw. prewencji indywidualnej, czyli zapobiegają powrotowi ww. na drogę przestępstwa oraz skłonią go do należytego postępowania w przyszłości. Spełnią ponadto wymogi tzw. prewencji generalnej, to jest wpłyną pozytywnie na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa, w szczególności na przekonanie, że przestępstwo nie uchodzi bezkarnie i nie jest opłacalne.

Wobec oskarżonego zaistniała konieczność orzeczenia kar łącznych, albowiem przypisano mu więcej niż jedno przestępstwo a wszystkie przypisane mu czyny pozostają w realnym zbiegu w rozumieniu art. 85 kk i art. 91§2 kk w odniesieniu do ciągu przestępstw. Łączeniu podlegały kary jednostkowe pozbawienia wolności, a także grzywny. Przy łączeniu kar Sąd zastosował zasadę absorpcji, biorąc pod uwagę podobieństwo rodzajowe przestępstw, ogólny zamiar osiągnięcia korzyści majątkowej, który przyświecał oskarżonemu, bliskość czasową pomiędzy poszczególnymi czynami, nadto fakt, że czynem przypisanym mu w punkcie I części dyspozytywnej wyroku oskarżony wyrządził znacznie wyższą szkodę niż w przypadku pozostałych przypisanych mu przestępstw. Wymierzone oskarżonemu kary łączne, w ocenie Sądu, odzwierciedlają całą społeczną szkodliwość przestępstw i nie przekraczają stopnia winy oskarżonego. Spełnią oczekiwane od nich funkcje w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej.

Sąd nie orzekł obowiązku naprawienia szkody, albowiem prawie wszyscy pokrzywdzeni wytoczyli powództwa cywilne o te same roszczenia i uzyskali nakazy zapłaty. Zgodnie z art. 415§1 kpk obowiązku naprawienia szkody nie orzeka się, jeżeli roszczenie wynikające z popełnienia przestępstwa jest przedmiotem innego postępowania albo o roszczeniu tym prawomocnie orzeczono. Unormowanie to zapobiega wprowadzeniu do obrotu dwóch tytułów egzekucyjnych opartych na tej samej podstawie faktycznej, prowadziłoby to bowiem do bezpodstawnego wzbogacenia wierzyciela. T. U., M. K. (1), T. B., K. J. i J. K. (2) uzyskali prawomocne orzeczenia w sprawach: (...)Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp., (...) Sądu Rejonowego w Koninie, (...) Sądu Rejonowego w Kaliszu, (...)Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi i (...)Sądu Rejonowego w Koninie. H. M. ani (...) w W. nie złożyli wniosku o orzeczenie obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 46§1 kk.

Sąd, biorąc pod uwagę postawę oskarżonego, sposób jego życia, właściwości i warunki osobiste i wyprowadzając z tych okoliczności wnioski o braku demoralizacji oskarżonego, a także uwzględniając jego postawę, zwłaszcza skruchę i deklarację naprawienia szkody, uznał, że samo wymierzenie kary pozbawienia wolności bez konieczności jej wykonania będzie wystarczające dla osiągnięcia celów kary i zapobiegnie popełnieniu przez niego przestępstwa w przyszłości, a nadto zabezpieczy interesy pokrzywdzonych. Przypisane mu czyny zostały popełnione w krótkim okresie i należy poczytać to jako incydent w jego życiu a nie ugruntowanie postawy negatywnej wobec obowiązujących norm postępowania, dlatego możliwe jest danie prymatu funkcji kompensacyjnej kary przed funkcją represyjną. W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że oskarżony zasługuje na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności na stosowny okres próby, który w tym wypadku musi wynieść 5 lat.

Skoro nie orzeczono obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 46§1 kk z przyczyn wskazanych wyżej, lecz szkoda w istocie dotychczas nie została naprawiona, a warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności ma na celu przede wszystkim doprowadzenie do naprawienia szkody, Sąd na podstawie art. 72§2 kk nałożył na oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz H. M. i na rzecz (...) w W. odpowiednich kwot (zgodnych z ustaleniami faktycznymi) w terminie 3 lat od uprawomocnienia się wyroku, ponieważ te dwa podmioty nie uzyskały dotąd tytułów egzekucyjnych. Nadto Sąd na podstawie art. 72§1 pkt 8 kk zobowiązał oskarżonego do wykonania w terminie 3 lat od uprawomocnienia się wyroku prawomocnych orzeczeń sądów cywilnych wydanych na rzecz pokrzywdzonych T. U., M. K. (1), T. B., K. J. i J. K. (2) w sprawach: (...)Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp., (...) Sądu Rejonowego w Koninie, (...) Sądu Rejonowego w Kaliszu, (...) Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi i (...) Sądu Rejonowego w Koninie. Takie rozstrzygnięcie w świetle powołanego przepisu jest dopuszczalne (por. postanowienie SN z 10 grudnia 2014r., sygn. akt IV KK 219/14). Termin wykonania obowiązku określony na 3 lata w ocenie Sądu jest konieczny z powodu obecnej sytuacji majątkowej skazanego, ale też wystarczający, biorąc pod uwagę jego możliwości w przyszłości. Skazany może i powinien dolożyć więcej starań w celu zaspokojenia pokrzywdzonych, a jego właściwości i warunki osobiste przekonują, że może to uczynić.

O zasądzeniu od oskarżonego opłaty w kwocie 1200 zł Sąd orzekł na podstawie art. 2 ust.1 pkt. 4 i art. 3 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych, natomiast o zasądzeniu kosztów poniesionych w toku postępowania przez Skarb Państwa oraz przez oskarżycielkę posiłkową na podstawie art. 626 § 1 kk i art. 627 kpk, nie znajdując tym samym przesłanek do zwolnienia oskarżonego od uiszczenia opłaty i kosztów.

ZARZĄDZENIE

- 1) Odnotować w kontrolce uzasadnień,
- 2) odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcom,
- 3) przedłożyć 14 dni od doręczenia albo z apelacją.